

Zanfir ILIE

Biblioteca Județeană „V.A Urechia”, Galați, România

## LIMBAJUL VALORIZATOR AL CULTURII

Cultura, privită ca totalitate a realizărilor umane de referință spirituală, este organizată comunicativ în limbaje valorice, prin fluxuri de emisie-recepție, unite în sensibilitatea umană aflată, la rândul ei, în plin proces dezvoltativ. Articulațiile acestei unități de valoare care este comunicarea culturală (n.m: adică transferul interactiv între om și faptul de cultură), se numesc paradigme comunicaționale formative, ceea ce înseamnă acte împărtășite între inimile personale, acte grupate în domeniul non-verbal și în cel verbal. Din acest punct se poate identifica, prin urmare, constituirea personalizării ca direcție și bază criterială în domeniu. Așa cum observă unul dintre cercetătorii limbajului, americanul Michael Hall,

„[...] Limbajul definește în mod straniu modul în care utilizăm simbolurile în viața de zi cu zi. Impactul limbajului și abilitățile noastre comunicative ne sugerează de ce modul în care folosim limbajul ne determină eficiența, autocontrolarea și fericirea.”[1]

Limbajul este comunicarea în cadrul sistemului referențial al limbii, într-o situație dată sau într-alta. O astfel de așezare terminologică reunește domeniul nonverbal cu principalul său referent, domeniul verbal. Ceva mai abstractă este definiția clasică a limbajului: ansamblul limbii ca mijloc de comunicare pentru toți subiecții care o vorbesc și al discursului ca realizare individuală a vorbirii în texte sau mesaje concrete. Dar, dincolo de tot acest concept lingvistic, rămâne vital ceea ce aduce bucuria de a trăi și-a împărtăși, precum afirmă Tudor Vianu: „În manifestările limbii radiază un focar interior de viață și primește căldură și lumină o comunitate omenească oarecare.”[2]

Limbajul se transmite prin paradigmele sale comunicaționale specifice. În instituțiile de cultură ca Biblioteca Județeană „V.A. Urechia” Galați, limbajul este exprimat ca un marcaj concentric al zonelor de interes aprofundate, ce redimensionează revelator simbolurile și prim-planurile anunțurilor situate în domeniul non-verbal. Pe o asemenea linie, paradigma comunicațională formativă a unui mesaj se dovedește un prototip referențial pentru un anumit fapt luat în discuție, altfel spus, ea se

manifestă ca scop configurator și standardizator al comunicării sensibile. Considerate în acest mod, paradigmele ajung funcții ale limbajului, dintre care cele mai importante sunt:

### **1. Atragerea comunicării**

Această paradigmă este situată aproape în întregime în domeniul non-verbal, presupunând anunțurile precedente, pregătirea mediului ambiant de comunicare, reclamele vizibile preparative ale evenimentului cultural, dar și atitudinale, tonul și claritatea de fond a limbajului celui ce prezintă faptul de interes aflat în dezbatere. Referindu-se la ceva asemănător, cercetătoarea Tatiana Slama-Cazacu afirmă că „Vorbirea este numai o parte a limbajului total: ea este aspectul cel mai important la omul adult normal, din societățile evoluat [...]”[3] În cadrul domeniului verbal, sunt reluate prin semnale de comunicare, într-o manieră proprie, punctele-cheie și titlurile-țintă focalizatoare ale intențiilor participative ale publicului.

Vorbind strict în temă, Biblioteca Județeană „V.A. Urechia” Galați urmărește cu succes echilibrul disproporționat, normal la această paradigmă, dintre sfera nonverbală și cea verbală a limbajului, creând o ambianță plăcută, capabilă să optimizeze de la sine, prin ospitalitate, introducerea în orice clasă de evenimente culturale abordate. Ca atare, atragerea comunicării se îndeplinește prin semne contextuale nonverbale și prin semnale efectuate ca mesaje punctuale, focalizatoare asupra experienței semnificative.

### **2. Reprezentarea comunicării**

Această paradigmă, de fapt, este schema comunicării, aflată în mintea realizatorului ei sub forma intențiilor de transmitere. Paradigma este situată în cea mai mare măsură, nu neapărat copleșitoare, în domeniul verbal, utilizând, îndeosebi prin cuvinte, imagini uzuale și referințe curente asupra a ceea ce este pe cale să se desfășoare. Uneori, pentru public, e folosită tehnica reprezentativă (n.m: calculator, proiector de filme, fotoproiector, retroproiector, flanelograf, desene sau scheme pe diverse teme), iar alteori sunt introduse momente artistice sugestive, în care sunt interpretate poezii, scenete, pantomime sau piese muzicale, aflate în indirectă legătură cu tema de interes. Cu alte cuvinte, schema personală de comunicare se transformă din mintea realizatorului ei în intenții efective de transmitere, afișate publicului. Cu această abordare este pus în alertă

fondul receptiv-sensibil al participanților, precum și criteriile de valoare pe care acesta le presupune. Această apreciere a limbajului spre arta exprimării explică de ce se inspiră începând de la nivelul zero al convenționalității până la apogeurile ei transmutative:

„Faptul că și arta este un mod de expresie a omenirii, având și scopul comunicării (artistul creează pentru un public căruia i se adresează, căruia îi transmite un „mesaj”), o face să se confunde la prima vedere cu limbajul. Artă în genere, nu numai poezia, apare ca o artă a limbajului.”[4]

Domeniul nonverbal implică precizia și eficiența aranjamentelor ca limbajul verbal să fie pus în valoare.

În abordarea acestei funcții paradigmatică, Biblioteca Județeană „V.A. Urechia” Galați susține spontaneitatea discretă a limbajului nonverbal, odată cu eficientizarea semnalizărilor de atenție ale limbajului verbal, rezonator în audiență.

### **3. Informarea comunicării**

Această paradigmă comunicațional-formativă este situată preponderent în limbajul verbal, realizând mesajul ca marcaje de comunicare în conștientul public, deși este esențial punctată prin limbajul non-verbal. Această desfășurare a comunicării promovează exprimările vitale prin capacitatea de percepție, deoarece orice fapt cultural sau paracultural este unul personalizant, mobilizând, în diferite grade, proprietățile prezentării. În sfârșit, aici se instalează pe deplin așa-numitul limbaj în înțeles comun, dar diferitele grade ale percepției reactive personal în public îl solicită pe o scală de la un zero al informării seci și reci, până la un maximum zece al subiectivității artistice revelator-degajate, în același timp:

„Prin limbaj, omul devine centrul unui sistem de informare, în care informația este pe de o parte recepționată, iar pe de altă parte prelucrată, exprimată și comunicată.”[5]

În cadrul Bibliotecii Județene „V.A. Urechia” Galați, contextul situațional decide modalitatea adecvată de comunicare, așa încât încărcătura semnificativă sau emoțională să nu fie nocivă, ci, dimpotrivă, optimizatoare.

### **4. Impactul comunicării**

Această paradigmă are de-a face atât cu limbajul nonverbal, cât și cu

domeniul verbal. Avem de-a face cu teritoriul de interferență creativă dintre realizatorul comunicării și publicul său, acesta este spațiul originalității de limbaj și al exploatarei creativității sale în quintesențe de comunicare. Atingerea factorilor de originalitate în comunicare produce modificări structurale de mare profunzime în toți participanții la acest proces.

Autorul manifestării faptului cultural poartă, deci, răspunderea mesajului emis. Acest etaj al semnificării este unic prin potențialul său formativ-revelator, în mod suprem. Sunt utilizate clase de semnificații ce vizează zonele de interes și modelatoare de interes cu o asemenea forță încât consecințele sunt redimensionarea percepției despre lume și viață a auditoriului. Cu toate acestea, bineînțeles, și impactul însuși al comunicării poate fi mai mult sau mai puțin intens. De aceea este bine ca paradigma de impact a quintesențelor transiterii să aibă la temelie criterii transparente ale valorilor, criterii fiabile și constructive între factorii interactivi ai mesajului cultural:

„Ceea ce vrem să susținem este că începutul limbajului stă în nevoia oamenilor de a-și comunica mai întâi experiențe și apoi gândirea că, pentru a le comunica, ele fac obiectul unor definiții care se traduc în acte de cunoaștere originară.”[6]

Practic, s-ar putea spune că funcția de impact (n.m: adică paradigma comunicațional-formativă de impact) redefineste personalitatea umană, transformând cultura din realitate reflexiv-contemplativă, individuală, în ultimă instanță, în direcție militant-dezvoltativă. Așadar personalitățile prezente într-un asemenea context intră în miza transformativă a subiectelor supuse atenției și dezbaterii în materie primă a destinului celor de față. Deși Biblioteca Județeană „V.A. Urechia” Galați este deschisă tuturor participărilor de valoare, pe fond există un curent reflexiv de moderare a vectorilor prea duri în comunicare. Se au în vedere creativitatea și criteriile elevate simultan cu atitudinea de reținere față de excesele și alunecările decontextualizate în manifestarea lor.

Mai concis, se poate afirma că paradigma atragerii comunicării generează titluri de reprezentare, cea a reprezentării generează titluri de informare, iar cea a informării generează titluri de impact care dețin suficient potențial modelator, în diferite grade, spre a redefini personalitatea umană.

Relația cu publicul este marea piatră de încercare a oricărei instituții publice. În cadrul ei, fiecare cuvânt, gest sau factor ambiental își au rolul lor

funcțional sau dimpotrivă. Deci limbajul solicitat are a veghea facilitarea comunicării cu publicul, ceea ce este consecința firească a fluidizării comunicărilor din interiorul personalului operativ. În acest mod, mediul colegial și cel profesional funcționează complementar, în baza unui limbaj echilibrat specific și selectiv, capabil să recunoască importanța tranzitului verbal din fiecare în parte.

Discutând despre public, referințele acestuia sunt direcționale și definitorii, indicându-i interesele imediate. Limbajul capătă în orice moment valorile influențelor unor stiluri de lucru ale limbii și, anume, pot fi avute în vedere cele șase stiluri funcționale din limba literară: stilul tehnico-științific, stilul oficial-administrativ, stilul beletristic, stilul publicistic, stilul colocvial, stilul religios.

Bineînțeles, influența stilului colocvial mediază între persoanele vizitatoare și personalul instituției publice, plecându-se de la convenționalitate pragmatică, dar această influență trebuie cât mai rapid limitată. Limitarea amintită este sensibilă la clarificările fluxului de interes cu privire la incidențele celorlalte stiluri literare, odată cu întreprinderea de a ajuta utilizatorii. Având în vedere că peste 50% din vizitatorii Bibliotecii Județene „V.A. Urechia” Galați, de exemplu, sunt elevi și studenți, lucrările solicitate de aceștia trebuie reperate și puse la dispoziția lor în timp util, la asta contribuind esențial, sub echilibrul scopului, și limbajul nonverbal și cel verbal. Cum tonul face muzica, așa și semnificativitatea discuțiilor este direcționată de către planul sugestiv. Pe de altă parte, latura oficial-administrativă, chiar dacă tinde spre birocrație când este scăpată din control, intră cu bine în expedientul clar, rezolvator al situațiilor de comunicare, dar doar sub condiția reciprocizării intereselor prin înțelegere dinamică.

Pe terenul concret al Bibliotecii Județene „V.A. Urechia” Galați, interesele publicului vizează recunoașterea rapidă a terminologiei tehnico-științifice, beletristice, publicistice, religioase, dar și oficial-administrative, când astfel de lucrări sunt solicitate. În consecință, stilurile literare sunt accesibile ca funcții componential-corespondente pentru limbaj, limbajul însuși trăgând spre tranzitivitate transparentă în relația directă cu solicitanții săi (n.m: în termenii lui Tudor Vianu) și spre reflexivitatea impactuală în relația sa indirectă cu aceștia, când persoanele se manifestă ca subiecți ai procesului cultural în Biblioteca Publică.

Gruparea pe vârste a auditoriului este de asemenea eficientă în estimarea segmentată a limbajului valorizator al culturii. Abordări specifice pot rezulta în comunicări interactive cu înaltă condiționare particulară sau, dimpotrivă, în alte cazuri pot conduce la armonizarea convergentă, peste factorul de vârstă, a diversității celor prezenți. În ce privește Biblioteca Județeană „V.A. Urechia” Galați, de fiecare dată țelul reuniunilor este cel ce declanșează selecția de public nu doar de partea inițiatorilor, ci și în orizontul de așteptări implicative al participanților dintre vizitatori. Nu se poate trece de calitatea limbajului efectuat la predispunerea și evaluarea rezultatelor reale, deoarece, așa cum precizează și lingvistul Sorin Stati, "[...] Obiectul psihologiei limbajului este omul, ca ființă capabilă să emită și să înțeleagă enunțuri." [7]

În cadrul manifestărilor culturale din Biblioteca Județeană „V.A. Urechia” Galați, limbajul comun țintește reunitor să angajeze grupele de interese ale celor prezenți încât fiecăre categorie de utilizatori ai Bibliotecii să se simtă reprezentată și nici una frustrată, pe de altă parte. Influențele stilurilor literare și paradigmele limbajului folosesc convenționalitatea în adresarea practică, pentru inițierea și constituirea unor legături funcționale cu publicul, dar întrebuințează și iscusința artistică până la nivele ce depășesc uneori toate așteptările. Însă, prin aceste demersuri, limbajului i se asigură o priză reală cu auditoriul în serviciul unor teme exploatate creativ, valorificativ și înnoitor ca invitații să reflecteze spontan, sub marca ineditului.

Salonul literar al Bibliotecii Județene „V.A. Urechia” Galați, brand cultural recunoscut la nivel național, induce coordonare răspunzătoare valorificativ și moderație constructivă luărilor de cuvânt, ca și deschiderilor sensibile ale perspectivelor publicului. Limbajul comun devine asimilat în exprimări pline de miez, menite să pună pe gânduri și să constituie repere în meditația participanților. Personalitățile cu discursurile, cărțile și acțiunile lor formează un flux continuu al dezbaterii ce caută să aducă transparența unei conștiințe naționale bazate pe comunicarea esențială, neformalizată. Chiar micile incidente care apar când și când produc, prin însăși atitudinea cumpănită a inițiatorilor culturali, un discernământ insuflat pentru a pune în mișcare inimile peste jungla confuziei cotidiene.

Țintele limbajului comun-transmisibil sunt apropiate celor de mai dinainte și la festivalul de carte al Bibliotecii Județene „V.A. Urechia” Galați spre a determina semnalarea noilor apariții editoriale, pe primul

plan, de fapt supraveghind atașarea disponibilităților Bibliotecii pentru cauza cărții. Acea atașare presupune încurajarea promovării noilor creații în corelație cu propriile lor, căutări și răspunsuri, ceea ce le dă notă direct-proportională cu angajamentele lor focalizatoare de interes, notă fixată inclusiv prin atitudinea publicului:

„[...] Scriitorii știu mai bine decât oricine cum limbajul e icoana ideilor, cum ideile modelează expresia, cum cultura e cristalizată în limbajul epocii, cum influența reciprocă dintre cultură și limbaj provoacă un spirit constant de creație, de concretizare a valorilor spirituale, statornicite, sacralizate și înnobilate prin cuvânt.” [8]

În ce privește revista Bibliotecii Județene „V.A. Urechia” Galați, *Axis libri*, se poate vorbi despre un profesionalism selectiv, ce se dezvoltă să-l egaleze, în lungă perspectivă, pe cel al marilor reviste culturale ale României, din toate vremurile. Aflată sub semnul unui umanism deschis, flexibil percepției tuturor cuvintelor de autentică valoare, publicația face față cu bine vârtejului de căutări ce reunesc mereu cauza culturii, în cel mai înalt grad. Sunt remarcabile deschiderile spre gândirea și creativitatea de avangardă, realizările acestora vorbind de la sine, deși creșterile spre interesul real se află încă într-o fază explozivă, mai puțin definitorie în conștiința publicului. *Axis libri* cultivă un limbaj polivalent și moderat-specializat, cu toată înclinația către profesionalism, câștigând preocuparea comunității locale și nu numai. De asemenea, revista se remarcă pe teritoriul elevat al artei literare, dublate prin suportul științific-argumentativ. Personalitățile din orașul Galați, din județ, din țară, de peste hotare și inclusiv din Biblioteca Județeană „V.A. Urechia” Galați sunt în măsură să inducă limbajului calitatea sa intuitivă și formativă la nivelul realităților vii, adică al structurii comunicării umane. O incizie declarativă ca scop este întotdeauna prezentă în frontispiciul rubricilor, urmată de un biblio-breviar profesional, de prezentare a unor acțiuni specifice cadrului Bibliotecii, precum Salonul Literar, apoi având drept referință literatura locală și cea județeană. Critica artistică din *Galeria de artă* și dialogurile la obiect cu personalitățile apropiate prind mereu paradoxul transformării perspectivelor în faptul real din reflecția de profunzime. *Cutia de rezonanțe* este o secțiune dedicată direct creativității gălățene, iar *Confluențele culturale* marchează, prin ideologia artei, experiențele vieții și ale literaturii. Sub titlul *Proiecte în derulare* se trimit referințe la activitățile practice ale Bibliotecii, în vreme ce *Curierul juridic* delimitează gravitatea infracțională a

lumii în care trăim. Rubrica *Eveniment* reunește articole referitoare la concursuri, evenimente și lucrări ce fac joncțiunea la zi cu domeniul culturii naționale.

Prin neîncetate selecții ale comunicărilor active, limbajul instituțional, precum cel realmente circulat în Biblioteca Județeană „V.A. Urechia” Galați, se delimitează superior mediului informal, colocvial, resimțind prețul înalt al necesității informației viabile. Fenomenul valorizărilor superioare de limbaj se ramifică asupra întregului mediu formativ al universităților, unităților de învățământ și-al instituțiilor de cultură, dar, în particular fie menționat, fluxul de limbaj este obiectul atenției profesionale și studiului de personalitate al celor ce inițiază manifestările culturale. Vocabularul pus în mișcare transmite intențiile asumate valoric de către cei ce-l emit, având drept consecințe răspunsul în contraparte al publicului. Exact recunoașterile acestuia în comunicare, creativitate și eliberare semnificativă de marasmul confuziei concretizează răsplata fenomenului instituțional-cultural ca atare.

#### NOTE:

- [1]. Michael Hall, *Magia comunicării. Explorarea structurii și înțelesului limbajului*, Editura Excalibur, București, 2008, p. 10.
- [2]. Tudor Vianu, *Studii de stilistică. Dubla intenție a limbajului și problema stilului*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1968, al. 1.
- [3]. Tatiana Slama-Cazacu, *Limbaj și context*, Editura Științifică, București, 1959, p. 73.
- [4]. *Idem*, p. 75.
- [5]. Virgil Stancovici, *Logica limbajelor*, Editura Științifică, București, 1972, p. 27.
- [6]. *Ibidem*.
- [7]. Sorin Stati, *Interferențe lingvistice*, Editura Științifică, București, 1971, p. 6.
- [8]. Gh. Bulgăr, *Cultură și limbaj*, Editura Eminescu, București, 1986, p. 8.

#### BIBLIOGRAFIE:

- Antofi, Simona, *General Dictionary of Romanian Literature - Obverse and Reverse Critical Reception*, în Oana Cenac (coord., edit.), *International Conference of Common Vocabulary/Specialized Vocabulary: Manifestations of Creativity of Human Language*, 6-7 iunie 2014, publicate în volumul *MANIFESTARI ALE CREATIVITATII LIMBAJULUI UMAN*, 2014, p. 13-19, Accession Number WOS: 000378446400001.
- Bulgăr, Gheorghe, (1986). *Cultură și limbaj*, București: Editura Eminescu.
- Cenac, Oana (coautor), *Cronologia vieții literare românești. Perioada postbelică*, vol. XXIV A, 1978, Coordonare generală și prefață – Acad. Eugen Simion;

- Coordonator redacțional al ediției – Lucian Chisu, Editura Muzeul Național al Literaturii Române (recunoscuta B în cotație CNCS - Cod CNCS PN - II - ACRED - ED - 2012 - 0374, București, 2020, ISBN 978-973-167-040-9.
- Cenac, Oana (coautor), *Cronologia vieții literare românești. Perioada postbelică, vol. XXIV B, 1978*, Coordonare generală și prefață – Acad. Eugen Simion; Coordonator redacțional al ediției – Lucian Chisu, Editura Muzeul Național al Literaturii Române (recunoscuta B în cotație CNCS - Cod CNCS PN - II - ACRED - ED - 2012 - 0374, București, 2020, ISBN 978-973-167-040-9.
- Ene, Claudia, Săvulescu, Silvia, Toma, Alice, Vrâncianu, Alexandra, (2000). *Lexic comun, lexic specializat*, București: Editura Universității din București.
- Hall, Michael, (2008). *Magia comunicării. Explorarea structurii și înțelesului limbajului*, București: Editura Excalibur.
- Nicolau, Edmond, (1983). *Limbaj și strategie*, București: Editura Științifică și Enciclopedică.
- Pânișoară, Ion-Ovidiu, (2008). *Comunicarea eficientă*, ediția a 3-a, revăzută și adăugită, Iași: Polirom.
- Slama-Cazacu, Tatiana, (1959). *Limbaj și context*, București: Editura Științifică.
- Stancovici, Virgil, (1972). *Logica limbajelor*, București: Editura Științifică.
- Stati, Sorin, (1971). *Interferențe lingvistice*, București: Editura Științifică.
- Tămăianu-Morita, Emma, Ulrich, Miorița, (2008). *Limbaj primar vs. metalimbaj*, Cluj-Napoca: Presa Universitară Clujeană.
- Vianu, Tudor, (1968). *Studii de stilistică*, București: Editura Didactică și Pedagogică.

## THE LANGUAGE OF CULTURE

**Abstract:** Communicationally speaking, culture, defined as the sum of the human achievements of cultural reference, is organized in valuable languages. The cultural communication is the interactive transfer between the human beings and the cultural act. In cultural institutions, like „V.A. Urechia” Public Library from Galati, language is transmitted by its specific communicational paradigms which become functions of language and the most important are: communication representation, information, communication. In the particular case of „V.A. Urechia” Public Library, when it comes to language, it is extremely important to use the right language for each user; for example, in the case of students, it is recommended to have knowledge on topics like: sciences, literature, IT or social networking and use the specific language of each domain.

**Keywords:** *language, cultural communication, language functions, public library, adjustment.*